

بازخوانی یک پیروزی (۳)

احمدی نژاد و هراس از اعتراضات کارگری

روزبه فقیهی

هفدهم اردیبهشت ماه هشتاد و شش

درست روز قبل از اول ماه مه که کارگران در قلب تهران فریاد "مرگ بر حامی سرمایه دار" و "محمود صالحی آزاد باید گردد" برمی‌کشیدند محمود احمدی نژاد به مناسبت روز جهانی کارگر سخنانی را ابراز داشت که بررسی منافع حاکمیت در آن می‌تواند جالب باشد.

احمدی نژاد در سخنان خود به سه عامل برای ساختن کشور اشاره می‌کند: به همدلی بین مردم (کارگر و سرمایه دار) اشاره می‌کند تا بار دیگر بحث اتحاد ملی به زبانی دیگر پیش کشیده شود. توکل به خدا _ احتمالاً برای تحمل و دم بر نیاروندن در برابر مصیبت های تحمیلی از سوی سرمایه داری حاکم _ را مطرح می‌کند و عدالتی که آن طور که از شواهد برمی‌آید در سهام عدالت خلاصه می‌شود.

همه ی این عوامل باید دست به دست هم دهند تا کارگر " کار " کند آن هم به بهترین شکل و بیشتر از همیشه زیرا " هر کس بیشتر کار می‌کند شریفتر و هر کس بهتر کار کند عزیزتر است ". بهترین شکل کار کردن از دید حاکمیت سرمایه چه می‌تواند باشد؟ پاسخ روشن است کاری که وقفه ای در آن رخ ندهد. چه زمانی وقفه ای در کار رخ نمی‌دهد؟ زمانی که کارگر اعتصاب نکند، تجمع نکند، زیاده خواهی!!! نداشته باشد و اگر تا ده ماه حقوق نگرفت به خاطر پیشرفت کشور در این "شرایط خاص" با صاحب سرمایه همدل باشد و به امید سوددهی سهام عدالت از اعتراض به وضع موجود پرهیز کند.

احمدی نژاد می‌گوید: " آن ها می‌گویند ما تحریم می‌کنیم ولی ما نگران نیستیم زیرا کارگران ما بهتر از آن ها مسائل مورد نیاز را خواهند ساخت" این بار نیز کارگر است که باید هزینه بیشتر خواهی جمهوری اسلامی از سرمایه‌ی جهانی را بپردازد. کارگر زیر بار فقر کمر خم می‌کند تا سرمایه داری رانتهی به زندگی انگل وار خود در جامعه ی جهانی ادامه دهد _ هر چند که قدرت گیری سرمایه داری صنعتی نیز نتایج بهتری را برای طبقه ی کارگر به همراه نخواهد داشت.

البته خیلی راحت باید گفت که احمدی نژاد این حرف ها را بیشتر برای خودش می‌زند. کارگران در برگزاری باشکوه مراسم اول ماه می امسال _ به مثابه یک پیروزی بزرگ برای طبقه ی کارگر ایران _ و همین طور مبارزات روزمره و تلاش چند ساله ی اخیر برای تشکل یابی نشان داده اند که هیچ همدلی ای با سرمایه داران ندارند و برای دست یابی به حقوق انسانی هر روزه به سرمایه داری تعرض می‌کنند.

وبلاگ کارگر

نوشته شده در دوشنبه هفدهم اردیبهشت ۱۳۸۶ ساعت ۱۳:۴۰ توسط کارگر